

καὶ ὁμοίως μὲ τὸν Χαρακτήρα τῶν ὑποτιθεμένων Προσώπων, καὶ ἐκ τούτου νὰ παρασκευάζῃ τὸν Γέλωτα· καὶ ὅταν ᾔθελεν ὑποθέσῃ εἰς Μίμησιν ἕνα Δειλόν, νὰ συζητήσῃ καὶ τὰς Πράξεις, καὶ τοὺς Λόγους τοῦ γελοῖως κατ' ἐκεῖνα τὰ χαρακτηριστικά Γδιώματα, τὰ ὁποῖα ἀπαρτίξουσιν τὸν Δειλόν, καθ' ὁμοίωτον ἀληθῶς καὶ εἰς πᾶσαν Περὶξασίν νὰ τὸν εἰσαγῇ καὶ πράττοντα καὶ λέγοντα, ὅσα ἠμπορεῖ ἀληθῶς καὶ νὰ πράξῃ καὶ νὰ εἰπῇ ὁ Δειλός κατὰ τὸ εἶδος, ἢ τὸ ἀνάγκαιον τοῦ Γελοίου· ὅθεν καὶ πρέπει νὰ ξένη καλῶς ποῖα χαρακτηριστικά ἴδια, καὶ πᾶσα κοινὰ μὲ ἄλλο ἔχει ἕκαστον Ἦθος· καὶ εἰς τοῦτο ἠμπορεῖ νὰ λάβῃ ἀρίστους Ὀδηγοὺς τὸν Ἀριστοτέλην εἰς τὸ Α' καὶ Β' τῆς Ρητορικῆς του, καὶ τὸν Θεόφραστον εἰς τοὺς Ἠθικούς Χαρακτήρας τόν.

Ἔφος Κωμικόν.

Τὸ δὲ Κωμικὸν Ἔφος μερικῶς μὲν θεωρούμενον πρέπει καὶ αὐτὸ νὰ εἶναι ἀρμόδιον εἰς τὰ Πρόσωπα τῆς Μιμήσεως· οἷον, εἰάν ὁ Ποιητὴς μιμῆται Ῥήτορος ἀληθοῦς Χαρακτήρα, καὶ Λέγου, πρέπει νὰ δώσῃ εἰς αὐτὸν καὶ Ῥητορικῶν λόγων Ἔφος, δηλαδὴ τὸ Ἵψηλόν, καὶ Δεινόν· καὶ εἰάν Ἀγοραίου, τὸ Φορτικόν, καὶ τᾶλλα ὁμοίως· εἰάν δὲ μιμῆται προσποιούμενον, ἢ κωμωδούμενον τὸν Ῥήτορα, τότε καὶ τὸ Ἔφος ἀνεπιτηδεῖως πρὸς τὸν Ῥητορικὸν Χαρακτήρα πρέπει νὰ παρασκευάζῃ διὰ Ποίησιν Γέλωτος· γενικῶς δὲ τὸ Κωμικὸν Ἔφος πρέπει νὰ εἶναι Γλυκὺ, Ἀκριβές, Τρυφερὸν εἰς τὴν Προφορὰν, καὶ μὲ κάποιον Ἔφος Λόγου.

Λέξις Κωμική.

Λέξις δὲ εὐχρηστος εἰς τὴν Κωμωδίαν εἶναι τόσον ἀπὸ τὴν κυρίαν, ὅσον καὶ ἀπὸ τὴν τροπικὴν, καὶ κεκοσμημένην, ἢ

καὶ εἰς τοὺς κοινούς Λόγους χρήσιμος, καὶ τετριμμένη. Πρέπει ὅμως καὶ αὐτὴ νὰ εἶναι ἀρμόζουσα κατὰ τὸ ἔθνος τῆς Κωμικῆς Συστάσεως, καὶ νὰ μεθοδεύηται καὶ δι' αὐτῆς ὁ Γέλως, ὅπου ᾔθελε συμπίπτῃ προσφυῆς Εὐκαιρία· ἐπειδὴ ἔχει πολλάκις καὶ αὐτὴ πολλήν τινα Δύναμιν νὰ κινή τὸν Γέλωτα, καὶ μάλιστα προχειρότερον, καὶ συχνότερον ἀπὸ τὰς Πράξεις· καὶ ἡ κινήτικὴν Γέλωτος Δύναμιν ἔχουσα Λέξις, εἶναι πολλή τις, καὶ πολλοῦ δεσμένη καὶ Λόγου, καὶ Ἐξέως, καὶ Ποιητικῆς Εὐφυΐας· ἢ δὲ μάλιστα, καὶ συνηθεστέως παιζομένη Κωμικῶς, εἶναι ὡς εἰς τὰ ἀκόλουθα Ὑποδείγματα φαίνεται.

Ἡ Ὁμώνυμος.

Πρώτη ἡ Ὁμώνυμος· λέγεται δὲ οὕτως ἡ Λέξις, ὅταν ἢ αὐτὴ λαμβάνηται εἰς διάφορα Σημαινόμενα· καὶ κινουσι δὲ αὐτῆς τὸν Γέλωτα οἱ Κωμωδοποιοί, ὅταν τὴν ἐπιφέρωσι νὰ σημαίνῃ καθαρῶς καὶ τὸ ἀπαιτούμενον εἰς τὴν Συνέχειαν τοῦ προκειμένου Νοήματος, καὶ ἅμα νὰ μεταβιβάξῃ τὸν Λογισμὸν ἐτόμιμος καὶ εἰς ἄλλο γνωστὸν σημαινόμενόν τῆς Γελοίου, καθὼς ὁ Ἀριστοφάνης εἰς τὸν Πλούτον.

Καρτίων. » Ὁ Δεσπότης πέπραγεν εὐτυχέστατα,
» Μᾶλλον δ' ὁ Πλούτος αὐτός· αὐτὴ γὰρ Τυφλοῦ
» Ἐξωμμάτωται, καὶ λελάμπρυνται Κόρας.

Ὅπου τὸ, ἐξωμμάτωται, ἐπιφέρεται εἰς Δηλώσιν κατὰ τὴν Συνέχειαν τοῦ Νοήματος, ὅτι ὁ Πλούτος αὐτὴ Τυφλοῦ ἀνέβλεψεν· ὅμως σημαίνειν τὸ αὐτὸ καὶ Ἐπίτασιν, καὶ Στέρησιν, ἅμα μεταφέρει τὸν Λογισμὸν νὰ τὸ ἐκλάβῃ ἐξ ἐναντίας, καὶ αὐτὴ τοῦ ἐτυφλώθη· ὁμοίως καὶ τὸ, λελάμπρυνται, ἠμπορεῖ νὰ νοηθῇ καὶ ἀντὶ τοῦ ἐκαθαρίσθη τοὺς Ὀφθαλμούς, καὶ αὐτὴ τοῦ Λευκώματα ἔλαβεν εἰς τοὺς Ὀφθαλμούς του. Καὶ εἰς τοὺς Βατράχους ὁ αὐτός·